

[Patursson.]

med Folk, der arbejder efter moderne Metoder, nogen Sunde skal kunne komme med i Udviklingen paa det almindelige Næringslivs Omraade. Men man siger, at det skal vedblive at være som hidtil, der skal ingen Grænser flyttes.

Her rejser sig da det Spørgsmaal: Hvad skal Færingerne gøre i Sommer? Hvis Islandsfiskeren ved Grønland — for det er vist væsentligst Islandsfisk, der trækker over Grænsen — forholder sig paa samme Maade i Aar som sidste Aar, vil det altsaa sige, at den i Begyndelsen af Sæsonen er udenfor Grænsen, men saa trækker Fiskens Føde, Silden, Lodden, Angmagsetten, eller hvad de nu kaldes, ind over Grænsen, og Fiskeren trækker efter Føden. Skibene følger med til en bestemt Linie, men naar Fiskeren passerer den, kan Færingerne ikke følge den videre. Der vil saa ske det samme i Aar som i Fjor: Skibene faar halv Last, og de maa saa sejle hjem med halv Last. Hvor meget faar vi for en saadan strabadsfuld Rejse til Grønland og hjem igen med halv Last? 300—400 Kr. maaske. Kunde vi komme indenfor Grænsen, fik vi et Par Hundrede Kroner mere pr. Mand, og det var maaske nok til, naar vi kom hjem, at holde vort lille Hus og vor lille Jordlod fra at gaa til Tvangsauktion. Hvad skal Fiskerne gøre? I Fjor sejlede altsaa en hel Del hjem med halv Last, men der var nogle, der blev tilbage; de maatte jo betale, fordi de blev. Der er ingen Assurance, som dækker for saadanne Tab.

Færingerne, det vil sige: Færingernes Repræsentation, Lagtinget, har ikke anmodet om Bidrag til Støtte under Arbejdsløshed. Færingerne ønsker selv at kunne forsørge sig gennem deres Erhverv, men de ønsker ogsaa at have Frihed til at søge ud, hvor det ikke skader andre. Hvad skal de imidlertid gøre? Det er muligt, at de siger: Under disse Omstændigheder kan det ikke hjælpe at tage ud, vi maa prøve andre Veje. Nordisland og Østisland gav jo Tab i Fjor for de Skuder, som var der. Det er op og ned, hvad man kan faa ved Rock-All; det er ogsaa ubestemt, hvad der kan opnaas ved Bjørnøen og ved Jan Mayen. Hvis det færøske Næringsliv befandt sig i en Blomstringsperiode og de færøske Redere sad udmærket godt i det, var det ikke saa farligt, om Færingerne, hvad de mange Gange har gjort, tog ud paa Forsøg og sa enten vandt eller tabte — det har de aldrig været bange for. Men i en Tid som denne, da det holder haardt, ja, meget haardt at komme over Krisen, vil det være vanskeligt

for Færingerne at begive sig ud paa et Fiske-Territorium, om hvilket man ikke nogenlunde bestemt kan vide, om det vil give et tilfredsstillende Udbytte.

Der er maaske et Lyssglimt — ikke for i Aar, men for kommende Aar — i den højtærede Søfartsministers Udtalelse om, at vi kunde forhandle i en Kommission om lidt mere Adgang til Fiskeri ved Grønland. Jeg ved ikke, hvad der kan komme ud af en saadan Forhandling, men jeg vil minde om den Udtalelse, som jeg citerede fra Lagtingstidende for 1905 af et tidligere Medlem af dette høje Ting, som ikke mere er iblandt os, hvori han anførte, at naar Folket voksede, maatte det kunne oprette nogle færøske Bygder paa Grønland. Hvis vi ikke kan faa almindelig Tilladelse til Fiskeri paa Grønlands Territorium, saa var der maaske en Mulighed for, at vi kunde faa nogle helt afgrænsede Omraader, hvor Færingerne kunde leve for sig selv og oprette et Par færøske Bygder. Og det vilde kunne ske, uden at man hernede fra behøvede at yde dem noget finansielt Bidrag. I denne Forbindelse kommer jeg i Tanker om, at der for 30 Aar siden fremkom en Anmodning fra 4 færøske Familiefædre til den danske Stat om at yde et Bidrag paa 10 000 Kr. een Gang for alle for at tage op til Jan Mayen og bosætte sig der. Som Rigsdagsmand den Gang indbragte jeg pligt-skyldigt dette Andragende til Justitsministeriet, men man mente ikke, det havde nogen Interesse. Derimod vilde det have betydelig Interesse for Færingerne, hvis vi kunde faa en saadan afgrænset Del af Grønland, hvorpaa der kunde oprettes Bygder, og jeg tror ikke, man behøver at tillægge det andet end ren og skær Næringsinteresse, idet jeg kan henvise til, at denne Tanke er udtalt, ikke første Gang kommet frem, men første Gang offentligt udtalt af et forhenværende Medlem af dette høje Ting, som altid var anset for at være i hvert Fald en meget loyal Mand.

Nu siger man: Ja, men Fiskeriet i Grønland er saa usikkert. Det er det jo alle Vegne. Fiskeri er som oftest usikkert, men det har vist sig, at der i de sidste Aar har været sikkert Fiskeri paa Grønland. Færingerne har kunnet følge Grønlandsfiskeriet gennem Tiderne, fordi Færingerne ofte har været ansat som Kolonibestyrere deroppe, ligesom grønlandske Handelsforvaltere i ældre Tider har været ansat som Forvaltere for den færøske Monopolhandel. Og af vore Sagaer og Kvad fremgaar det tydeligt, at der altid er Fisk ved Grønland. Fjordfiskeriet er en Livsinteresse for Grøn-